

**Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον**
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Παναγίας καὶ Ζωαρχικῆς Τριάδος

**«Δεῦτε, λαοί, τὴν Τρισυπόστατον
Θεότητα προσκυνήσωμεν»***

Ἰπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς († 1966)

Ὁ Θεός εἶναι Ἁγία Τριάς, Μία Τριάς Ὁμοούσιος καὶ ἀδιαίρετος. Ὁμοούσιος, δηλαδὴ μία οὐσία, μία φύσις. Μία Τριάς ἀδιαίρετος: ὁ Υἱὸς ποτὲ δὲν ἔχει διαιρεθῆ ἀπὸ τὸν Πατέρα, οὔτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ ποτὲ δὲν θὰ διαιρεθοῦν.

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι τρεῖς θεοί, ἀλλὰ ἓνας Θεός, ἐφ' ὅσον ἔχουν μία φύσις, ἀλλὰ ὄχι ἀπλῶς μόνον γι' αὐτό. **Οἱ ἄνθρωποι** ἔχουν ἐπίσης μία φύσις, μία οὐσία. **Ἀλλὰ** μὲ τοὺς ἀνθρώπους δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι δύο ἢ τρεῖς ἄνθρωποι εἶναι ἓνας, ἄσχετα ἀπὸ τὸ πόσο κοντὰ εἶναι ὁ ἓνας στὸν ἄλλο καὶ πόσο ἀρμονικὰ ζοῦν.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν μόνον χωριστὰ σώματα, ἀλλὰ ὁ κάθε ἓνας ἐπίσης ἔχει τὸ θέλημά του, τὶς προτιμήσεις του, τὶς διαθέσεις του. **Ἄσχετα** ἀπὸ τὸ πόσο ὅμοιο μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι στὸ σῶμα καὶ στὸν χαρακτήρα, ποτὲ ὅμως δὲν συμβαίνει ὅ,τιδήποτε νὰ εἶναι κοινὸ ἢ ἴδιο.

Μὲ τὰ Τρία Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ὅλα εἶναι ἐνωμένα. **Ἡ** ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Πατρὸς γιὰ τὸν Υἱὸ ἢ τοῦ Υἱοῦ γιὰ τὸν Πατέρα, καὶ ἡ ἴδια ἀγάπη μεταξὺ Αὐτῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κάνει τὸ θέλημά Τους καὶ ὅλες τὶς πράξεις Τους νὰ εἶναι κοινές. **Ἔχουν** ἓνα θέλημα, καὶ κάνουν τὰ πάντα μαζί. **Ὅ,τι** εὐχαριστεῖ τὸν Πατέρα, ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. **Ὅ,τι** δυσσαρεστεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπίσης δυσσαρεστεῖ τὸν Πατέρα. **Ὅ,τι** ὁ Υἱὸς ἀγαπᾷ, ὁ Πατήρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀγαποῦν ἐπίσης.

Ὅλα γίνονται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος. **Στὴν** δημιουργία τοῦ κόσμου λέει ἡ Βίβλος: *«Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένε-*

το φῶς» (Γεν. α' 3). **Τί** σημαίνει «εἶπεν»; **Σ**ημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς Πατὴρ δημιούργησε διὰ τοῦ Λόγου Του, αὐτοῦ τοῦ Λόγου περὶ τοῦ Ὁποίου λέγει τὸ Εὐαγγέλιο: «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος*» (Ιωάν. α' 1) καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς Πατὴρ δημιούργησε τὰ πάντα διὰ τοῦ Λόγου Του· μεῖ ἄλλα λόγια, τὰ πραγματοποιήσῃσε ὅλα διὰ τοῦ Υἱοῦ Του. **Ὁ** Πατὴρ δὲν ἐδημιούργησε τίποτε χωρὶς τὸν Υἱό, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Υἱὸς δὲν ἐδημιούργησε τίποτε χωρὶς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς πάντοτε ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸν Ἅγιον Πνεῦμα. **Λ**έγεται στὴν Γραφή γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου: «*Καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος*» (Γεν. α' 2). «**Ε**πεφέρετο» ἐπάνω ἀπὸ τὴν δημιουργία, ἀλλὰ δὲν ἐπεφέρετο ἀπλῶς ἐπάνω της· ἡ λέξις στὸ ἐβραϊκὸ πρωτότυπο δηλώνει «*ἐκάλυπτε*», «*ἐθέρμαινε*», ὅμοια πρὸς τὴν κλώσσα ποῦ ἐπῶάζει τὰ αὐγά της, δίδοντας ζωὴ σὲ αὐτὰ μετὰ τὴν θερμότητά της, ὥστε νὰ προέλθῃ ἓνα ζωντανὸ δημιούργημα.

«**Τῷ** Λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος Αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν» (Ψαλμ. λβ' 6). **Ὅ**τι, ὑπάρχει, δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ ἦλθε στὴν ζωὴ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Μ**ὲ ἄλλα λόγια, ὅ,τι ὁ Πατὴρ θέλησε ἢ θέλει, ἐκπληρώθηκε ἢ ἐκπληρώνεται ἀμέσως ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ ἐμψυχώνεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. **Ἔ**τσι δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, ἔτσι ὅλα ἐτελειώθησαν ἀπὸ τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ σχετικὰ μετὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἁμαρτίας ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἔγινε θνητός, κατὰ τὴν προαιώνιον βουλή τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὑπακούων στὸ θέλημα τοῦ Πατρός, κατῆλθε στὴν γῆ, ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκήρυξε στοὺς ἀνθρώπους τὸν ἀληθινὸ Θεὸ Πατέρα καὶ τὸ Θεῖο Του θέλημα, ἐδίδαξε τὴν ἀληθινὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, ἔπαθε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, κατῆλθε ψυχικῶς στὸν ἅδη καὶ ἐλευθερώνοντας τὶς ψυχὰς τῶν νεκρῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ακόμη καὶ πρὸ τοῦ Πάθους Του, ὁ Χριστὸς ὑπεσχέθη στοὺς Ἀποστόλους Του, τοὺς ὁποῖους ἐξέλεξε ὁ Ἴδιος μεταξὺ τῶν μαθητῶν Του, νὰ τοὺς δώσῃ τὴν δύναμι τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν—νὰ συγχωροῦν τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων ἢ νὰ τὶς ἀφήνουν ἀσυγχώρητες. **Μ**ετὰ τὴν Ἀνάστασί Του, ὁ Κύριος δὲν κατέπεμψε αὐτὸ τὸ πλήρες Χάριτος δῶρον στὸν κάθε ἓνα ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους ξεχωριστά, ἀλλὰ σὲ ὅλους μαζί: ἵδρυσεν τὴν

Ἐκκλησία Του, τὸ ταμεῖον αὐτὸ τῆς Χάριτος, ἐνώνοντας σὲ Αὐτὴν ὅλους ὅσοι Τὸν πιστεύουν καὶ Τὸν ἀγαποῦν.

Αφοῦ ὑπεσχέθη στοὺς Ἀποστόλους Του νὰ τοὺς ἐνδύσῃ μὲ δύναμιν ἐξ ὕψους, ἀφοῦ τοὺς ἔστειλε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀφοῦ ἐτελείωσε ὅλα ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἦλθε στὴν γῆ, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνελήφθη στοὺς οὐρανοὺς, δεχόμενος στὴν ἀνθρωπότητά Του τὴν δόξα καὶ τιμὴ, τὴν ὁποῖαν εἶχε πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀφοῦ κατῆλθε στοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἐπαγγελία, τοὺς ἐνεδυνάμωσε στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς Χάριτός Του τοὺς ἐνέπλησε μὲ τις δωρεές τοῦ Θεοῦ. **Τ**οὺς ἐνεδυνάμωσε γιὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν ἐκπλήρωσι στὴν ζωὴ τῶν διδασκῶν τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς θεμελιωθείσης ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐμψυχωθείσης διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Ἐκκλησία, στὴν γῆ, ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ θεμελίου Της καὶ ἡγεμονευομένη ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καθημένου ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, ὀδηγεῖται μυστηριωδῶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Σ**υνδέει Αὐτὴ ἐσωτερικῶς ὅλα τὰ τέκνα Της καὶ τὰ ἐνώνει μὲ τὸν Θεό. **Δ**ιὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ δῶρα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ διαχέονται σὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται νὰ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμο τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἀγιάζουν καὶ τοὺς ἐνισχύουν μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, καθαίροντας αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσία, καθιστώντας αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ γίνουν δοχεῖα τῆς λαμπρότητος τῆς δόξης καὶ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἄνθρωπος γίνεται κοινωνὸς θείας φύσεως, εἰσέρχεται στὴν πλέον στενὴ σχέσι μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα.

Ὁχι μόνον ἡ ψυχὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐπίσης ἀγιάζεται καὶ κοινωνεῖ μὲ τὸν Θεόν, διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ Ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μὲ ὅλη τὴν Ἁγία Τριάδα. **Δ**ιὰ τῆς θείας Χάριτος, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς θελήσεως καὶ τῶν δυνάμεων του, ὁ ἄνθρωπος γίνεται μία νέα δημιουργία, ἕνας συμμετοχὸς τῆς αἰωνίου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ φύσις προετοιμάζεται γιὰ αὐτὴν τὴν ἐρχομένη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ἄμεσο κάθαρσι διὰ τοῦ πυρός, τῶν συνεπειῶν τῆς ἁμαρτίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς κατάρας πού ὑπάρχει σὲ αὐτὴν. **Ἡ** φύσις δέχεται τοὺς πρώτους καρποὺς τοῦ ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς καθόδου σὲ αὐτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὰ Θεοφάνια, στὸν ἀγιασμό τῶν ὑδάτων καὶ σὲ

ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς Ἀκολουθίες, ὥστε νὰ μπορῆ ἀργότερα νὰ γίνῃ μία νέα γῆ καὶ νέος οὐρανός.

Αὐτὸ θὰ τελειωθῆ κατὰ τὸν ὄρισμένο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς χρόνο, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ θὰ ἔλθῃ ἐν δόξῃ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Τότε, αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ἀγαπήσει τὸν Θεὸ καὶ εἶχαν ἐνωθῆ μαζί Του, θὰ λάμπουν μὲ τὶς ἀκτῖνες τοῦ θείου φωτὸς καὶ θὰ εὐφραίνωνται

αἰωνίως μέσα στὸ ἄκτιστο φῶς τῆς Τριαδικῆς Θεότητος τῆς Ὁμοουσί-ου, Ζωοποιοῦ καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Τῷ Θεῷ, Δημιουργῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς αἰῶνας αἰῶνων:

«Δεῦτε, λαοί, τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, Ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἅγιος Ἰσχυρός, δι' Οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!».

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 290/Μαῖος-Ἰουνίος 1999, σελ. 193-195. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.